

GURASO BAKARREKO FAMILIAK

Legeetan zein gizartean duen lekua aldarrikatzen duen familia eredua

📁 GIZARTEA / amalur.artola@gaur8.info

Zure kabuz ama izatearen erabakia hartzea ez da batere erraza. Agian zure bizitzako erabaki zailenetarikoa da, denaren kargu zu bakarrik egongo zaren familia bat osatzea erabakitzen ari zarelako. Ez da soilik haurra jaiotzea eta ze eskolara eramango duzun erabakitzea; autoa apurtzen bazazu ordutegiak berdin bete behar dituzu, ziurrenik ezingo duzu lanordu murrizketa eskatu soldata bakarrarekin bizi beharko duzulako, haurra gaixotzen bada berdin joan behar duzu lane-ra eta nork zaindu bilatu behar duzu... Kontziliazioa ez da batere erraza. Baina, behin erabakia hartu duzunean, geldiezina da. Errealitatea beste era batera ikusten hasten zara». Norbere kabuz ama izateak dakarren bertigoa eta ziurtasuna, biak aldi berean islatzen dira Pilar Castellanosen hitzotan.

Madres Solteras Por Elección (MSPE) elkarteak presidentea da Pilar, orain zazpi urte euren kabuz guraso izatea erabakitzen zuten pertsonen topagune izateko sortu zen elkarte. Interneteko foro batean euren bizipe-nak eta zalantzak partekatzen hasi ziren emakume talde baten ekimenez sortu zen eta, egun, 500 kidezik gora ditu Estatu espainolean. Hego Euskal Herrian 22 dira elkartera batu diren pertsonak, batez ere euren familia eratzekeko modu hau hautatzen dutenentzat bidea ez delako erraza izaten eta dituzten beharrak aldarrikatzeko euren errealitatea gorpuztuko duen erakunde baten beharra sentitzen dutelako.

«Familia eratzekeko era berri-tzailea da. Ez da utzi zaituztela edo nahi ez zenuen haurdunaldia izan duzula; zuk erabaki duzu libreki haurdun geratzea edo haur bat adopzioan hartzea, eta biak ala biak izan daitezke prozesu luze, gogor eta ekonomiko-ki garestiak. Elkar ezagutu eta hitz egiteko beharra dugu, bakarrik ez gaudela sentitu, gure zalantzak argituko dituen gune bat sortu eta, batez ere, hitzak izan dezakeen zentzurik ederre-

nean, erabaki hau hartu duten 'ero' bakarrak ez garela jakin», ziurtatu du Pilarrek.

Egun, MSPE elkarteak topagune hori, baina, kideak penintsulako geografiatik sakabana-tuta daudenez, batez ere euren webgunea (www.madressedorsolterasporeleccion.org) eta bertako foroa (sartu ahal izateko kide izan behar da) erabiltzen dituzte harremantzeko. «Hor biltzen gara haurrak edukitzea pentsatzen ari direnak zein haur koxkor-tuagoak ditugunak, hor biluzten

gara, eta hor egiten dizkiogu kontsultak elkarri. Babes sare handi bat gara». Harremanak horren birtualak izan ez daitezken, kideak elkarren artean ezagutu eta harremantzeko topaketak ere egiten dituzte. Hurrengo, datorren larunbatean, hilak 24, izango da, Bilbon. «Han elkartzeko gogoia aspalditik genuen, badakigulako hango amak maiz geratzen direla kafe bat hartu edota hurrekin parkera joateko, eta foroko izenei aurpegia jartzeko gogoia dugu».

Sara eta Pipik «dena» egiten dute euren haurrekin. Elkarrizketara ere hala etorri dira, haurrak besazpian hartuta.
Jon URBE | ARGAZKI PRESS

Topaketak irekiak direla nabarmendu du Pilarrek, baina joan nahi duenari posta bidez (asociacionmspe@gmail.com) haiekin harremanetan jartzeko eskatu diote. «Diskrezioa mantendu nahi izaten dugu, horregatik ez dugu publikoki topaketan hitzordurik agertzen», azaldu du, interesa duen oro beso zabalik hartuko dutela ziurtatzeaz batera.

OZTOPOAK ETA TRABAK NONAHI

Norbere kabuz guraso izatea erabaki orduko hasten dira buruhausteak. «Osasungintzaren alorrean, erkidego gehienetan bikoterik ez duten emakumeek ez dute lagunduriko ugalketarako sarbiderik eta osasungintza pribatura joan eta salneurri oso altuak ordaindu behar izaten dituzte. Tratamenduak oso garestiak dira, baita medikamentuak ere». Oinarrizkoenak, emaile anonimoaren bidezko intseminazioak, bataz beste 900 eta 1.300 euro bitarteko kostua izaten duela dio Pilarrek, eta *in vitro* ernalketaren edota obodonazioaren (obulua ere emaile bidez jasotzea) kostuak 6.000 eurotik gorakoak dira. Adopzioen kasuan, norbanakoei «traba asko» jartzen dizkietela baieztatzen du Pilarrek: «Beti gara bigarren aukera».

Baina, norbere kabuz guraso izatea erabakitzen dutenen arazo nagusia edozein instituziotako leihatiletan egikaritzen da, legegaren arabera, euren familia mota ez dela existitzen esaten dietenean. «Linbo legal batean gaudela esaten dugu, edozein laguntza eskatzerako orduan ez gaituztelako familiatzat hartzen, dena gurasoek lan egiten duten edo ez kontuan izanik dago antolatuta. Beken kasuan, esaterako, ez dira guraso bakarrek familiak aintzat hartzen, lanean ari garela hartzen dute kontuan soilik, gure kasuan etxean diru-sarrera bakarra dugula eta gehienei lanordu murrizketa eskatzea ezinezkoa zaigula kontuan hartu gabe. Haur eskola baterako beka eskuratzeko, adibidez, puntu berak dituzte bi gurasoko familiek zein guraso bakarrekoei».